

[Christophersen.]

har til behandling her, men jeg vil gerne allerede nu sige, at efter vor opfattelse er det lejeværdibegrebet som sådant, der virker urimeligt og derfor bør afløses af noget andet, som virker på en mere fornuftig måde. Hvorimod et forslag af en så isoleret karakter som dette efter min opfattelse måske kan skabe større problemer, end det løser.

Glistrup (FP):

Med det foreliggende forslag sætter det konservative folkeparti fingeren på et af de ømme steder inden for vor indkomstskattelovgivning. For så vidt skulle der altså være grund til at møde forslaget med sympati, for man må da som udgangspunkt sige, at det, der er opgaven for os her i folketinget, er at fjerne ømme steder rundt omkring i vores lovgivning.

Når man imidlertid kigger på indkomstskattelovgivningen, så er det fremskridtspartiets indtryk og opfattelse, at denne lovgivning så at sige består af lutter ømme steder. Derfor er det en fremgangsmåde, som er ret umulig at anvende, når man skal til at reformere på indkomstskatteloven, sådan at tage et ømt punkt ind og forsøge at reparere på det, for der er jo så uendelig mange andre ømme punkter, man lige så godt kunne regulere på. Som skatteministeren så rigtigt har fremhævet her i dag: hvorfor i alverden dog ikke også lempe for alle de andre, som bor i parcelhuse, de selv ejer, eller i ejerlejligheder, de selv ejer? Det er da helt rigtigt. Dem er der da også grund til at tage hensyn til. Eller som skatteministeren fremdrog her i tinget for en 7-8 mødedage siden: de stakkels mennesker, der får aktieudbytte, hvorfor skal de ikke også have nogle lempelser? Eller, som man har været inde på ved andre lejligheder, de mennesker, der modtager folkepension og invalidepension, hvorfor i alverden skal den dog beskattes? Sådan kan man simpelt hen gå samtlige indkomstarter og indkomsttyper igennem og sige: det er aldeles urimeligt, at de indkomstbeskattes under nutidens forhold.

Derfor mener fremskridtspartiet ikke, det er nogen konstruktiv vej, som det konservative folkeparti her slår ind på, at tage sådan et enkelt område ud af alle de mange områder, der er lige betændte. De midler, som vi kan skaffe frem ved offentlige besparelser til at lempe på indkomstskatten, de skal sættes ind, ikke på at favorisere nogle bestemte indkomsttyper, men

til generelt at forhøje den skattefrie bundgrænse. De skal ikke tjattes ud til dem, der nu i det indbyrdes kapløb kommer først – om det så er kloakarbejdernes fagforening eller parcelhusejernes forening, eller hvem det er, der kommer først med at fremsætte forslag om, hvor vi nu kan gå hen og lempe vedrørende indkomstskatten.

Jeg kan da godt forstå, at de konservative fremsætter dette forslag, når de har den grundopfattelse vedrørende personskattelovgivningen her i landet, som hr. Stetter gjorde så udmærket rede for ved behandlingen af den sidste sag på dagsordenen, nemlig at man siger: stort set er personskattelovgivningen her i landet en fornuftig lovgivning, som hænger udmærket sammen, er forståelig og anvendelig; det er ikke dér, man skal sætte kræfterne ind. Hvis vi havde haft den opfattelse af personskattelovgivningen, så ville vi også meget gerne være med til den arbejdsmåde, som består i, at man letter på de ømme punkter. Men nu har fremskridtspartiet den diametralt modsatte opfattelse af personindkomstskattelovgivningen. Derfor er det ikke så mærkeligt, når to partier mener det diametralt modsatte på området, at vi også kommer til diametralt modsatte resultater, nemlig for fremskridtspartiets vedkommende, at vi stemmer imod det af det konservative folkeparti fremsatte forslag.

Gudme (RV):

Det er jo rigtigt, som hr. Stetter anfører i fremsættelsestalen for sit forslag, at når 1977 er til ende, så har vi ikke mere noget boligforlig, og derfor er der også for et boligforligsparti her i 1976 fri adgang til at fremsætte sine tanker om, hvad man ønsker den dag, hvor det nuværende boligforligs virkninger er udløbet.

Det er nok også realistisk at gå ud fra, som hr. Stetter jo gør det, når man fremsætter et forslag af denne karakter, at den frøsning, som vi i sin tid skrev i boligforliget af 11. juni 1974 – nemlig at vi på kreditsiden skulle være i stand til at afskaffe lejeværdien og på debetsiden være i stand til at afskaffe renterne – ikke synes at være så realistisk, at vi har grund til at tro, at det er den, vi sætter i værk fra den 1. januar 1978.

Det er rigtigt at tage som sit udgangspunkt – det er i hvert fald nøgternt – at det er et spørgsmål om at have kredit og debet i et ejendomsregnskab, når vi skal finde en ny løsning for parcelhusene efter 1. januar 1978.